

Rüllaakubjas. Üks luggu ni hästi ühhel
kui teisel: sepärrast meie ka keik ühhesug-
gused maewalissed ja näliased siin olleme.
Se üks wanna Jago Mihkel, se on weel
se ainus, kel leiba ommast käest on: ja
Jummal teab, kust se sedda wälja wõttab:
rahwoke kül rääib et ta suur arst ja noid
peab ollema: agga Jummal hoidko meid
sesuggused tempud piddamast!

Josep. Selle asja üle rähkame meie
ka ükskord juttustada. Müüd pange täh-
hele! — Siano isal õnsal ollid nelli tõ-
teggjad hinge, perret, ja neist piddas ta kaks
allate moisas: siis ei jäänud temmale koodo
ennam kui kaks, ja need piddid keik tallo-
tööd teggema, ja perret toitma ja katma.
Sul on nüüd ühheksa tõteggjad innimes-
sed perres, neist pead sa kolm allate moi-
sas: siis jäwad sulle allate kuus tõteggjad
koodo, ja nendega pead sa tallotööd tegge-
ma, perret toitma ja katma. Mis nüüd
help-

holosam on, seddasamma tööd rähhe inni-
messega tehha, ehk kae innimessega? —
Mis sa arwad? — Noh, eks sa woi-
mulle selle küsimisse peale wastust anda?

Rüllaakubjas. Jummal teab! ei min-
na woi sedda ärramoista.

Josep. Olled sa ni wannaks meheks
sanud ja ei woi sedda ärramoista, kes en-
nam joudwad tööd tehha, kaks, ehk
kuus?

Rüllaakubjas. Rüllaap se teada, et kuus
ennam joudwad tehha kui kaks.

Josep. Sedda ma arwan, et igga laps
sedda woib ärramoista. Agga kui se lug-
gu nenda on, nenda kui meie näme, et
tõest se luggu on; siis woib ka igga laps
ärraawada, et tallo ülespiddaminne
nüüd paljo helpsam assi on, kui meie
esfivannemarte aial: ja et moisa tõ ja
sundimine nüüd koggoniste ni raste ei